

det, hvorimod Straffelovens Bestemmelse bliver staaende om, at den kan bortfalde i de mere graverende Tilfælde. — Jeg berørte i Begyndelsen af mit Foredrag den højtærede Ministers Indvendinger mod Endringsforslag Nr. 5, men der er her en Bemærkning, som jeg endnu maatte bør gøre. Den højtærede Minister fandt det mindre rimeligt, at man skulde anstille en Undersøgelse af en tidligere Dom for at komme til Erkendelse af, om Loven er anvendelig paa den paagældende eller ikke, altsaa en Undersøgelse af, om den paagældende er dømt for Vold paa sagesløs Person eller ej. Jeg kan egentlig sige, at jeg ikke indse det urimelige deri. Selv ved Undersøgelsen af den bestaaende Lovgivning er det jo dog saaledes, at man ikke kan blive staaende ved en tidligere Doms Konklusion, men nødvendigvis ogsaa maa læse dens Præmisser for at se, om det ny Tilfælde er et Gentagelsestilfælde eller ikke. Andet er det jo ikke, man vil komme til at gøre nu. Man maa foruden Konklusionen ogsaa læse Præmisserne og ved at læse Præmisserne ser man, om det af disse fremgaar, at den Vold, for hvilken den paagældende er dømt, har været udøvet mod sagesløs Person. Fremgaar dette, foreligger der et Gentagelsestilfælde; fremgaar det ikke, skal Gentagelsesstraf ikke anvendes. Det kan aldrig bringe nogen Domstol i Banstuelighed. — Naar den højtærede Minister mod Bestemmelsen om at gøre Tvangsarbejdsstraffen til en Gentagelsesstraf, indvender, at man kunde tænke sig, at nogle Voldsmænd aftalte med hinanden, at først skulde en af dem øve Vold mod den sagesløse Mand, og efter at den første var dømt, skulde den anden gøre det, tillader jeg mig at sige, at det er vel ikke andet end en Spøg; noget saadant kan jo til Nød opstilles tankemæssig, men det kan aldeles umulig forekomme i det praktiske Liv. — Den højtærede Minister holder paa, at der ved denne Lejlighed bør indsættes en Bestemmelse om Indførelse af et nyt disciplinært Middel, Brygl, i Tvangsarbejdshusene, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reiß) lægger særdeles Vægt derpaa. Det ærede Medlem mener, at det er en afgjort Anomali, at man ikke kan anvende Brygl i Tvangsarbejdsanstalterne, naar det som nu er anvendeligt i Straffeanstalterne. Dertil er der for det første at sige, at denne Anomali jo ikke staves ved nærværende Lov. Er det en Anomali, er det en bestaaende Anomali, og saa tillader jeg mig at spørge: Er der set nogen Ulempe deraf? Hidtil er det mig aldeles ubekendt. Jeg tillader mig derhos at gentage: over for de mange i disciplinær

Henseende paa vanskelige behandlelige Personer, som allerede findes i Tvangsarbejdshusene, har man ikke set, at der er Trang til Anvendelse af Brygl; men hvor i Alverden skulde der saa blive mere Trang dertil over for de saa, som maatte komme ind ifølge en Lov som denne, og som utvivlsomt er langt lettere at disciplinere. Intet er jo vanskeligere at disciplinere til Arbejde end et Brag af Menneſke, hvis fysiske Kræfter, hvis Karakterkræfter ere nedbrudte; langt lettere at disciplinere er naturligvis den, der har nogen fysisk Kraft og Viljefraft tilbage. — At det ærede Medlem for Sjælbhavns 12te Valgkreds (Wiinblad) har misforstaaet en Udtalelse af mig, har jeg allerede berørt, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reiß) har uden Tvivl Ret i sin Indvending mod den nævnte foregaaende Talers Citat af Højesteretsdommen i Marts Maaned. Saa vidt jeg huffer, var Sammenhængen faktisk den, at de Jordklumper bleve kastede efter en Arbejder for at stræmme ham til at nedlægge Arbejdet og saa er det et Forsøg paa Frihedsberøvelse, der jo falder helt uden for, hvad der omhandles i det foreliggende Lovforslag. At Straffen herfor er streng, vedkommer ikke denne Sag. For øvrigt er der overhovedet ikke Tale om Straffetærpeller. Her er Tale om Indførelse af en anden Straffearart, som formenes at være mere passende og mere virkende for sit Djemed. Dertil har man ment, at der var Trang. Over for denne, som sagt, populære Mening, som deles af Regeringen, har det været en Bestræbelse, som ogsaa jeg har fundet nogen Glæde ved at fremme, at tilvejebringe en Lov, der tilfredsstillede den formentlige Trang; men hvis man ikke sætter afgørende Pris paa at faa en saadan Lov, hvis der derimod fra Regeringens Side sættes afgjort Pris paa at faa indsat i Lovforslaget Bestemmelser, som Tinget her ikke paa nogen Maade vil gaa med til, ja, saa kan vor Samfundstilstand og Lovtilstand ogsaa bestaa ved det nuværende, saa jeg kan grummet let trøste mig.

Justitsministeren (Rump): Naar den ærede Ordfører vilde parallelisere den Bestemmelse, der er kommen ind i Lovforslaget om, at der ved Afgørelsen af Spørgsmaalet, om der kan anvendes Tvangsarbejde, ogsaa skal tages Hensyn til tidligere Domme, selv om de ikke ere overgaaede den paagældende efter den ny Lov, med en Bestemmelse i vor Ret om, at naar den overordnede Ret skal afgøre Spørgsmaalet, om de i Loven foreſkrevne Gentagelsesstraffe med Føje kunne